

Чл. Подполковникъ Галуиски: Отъ коя година сте въ Одесса?

Св. Миларовъ: Отъ 1888 година.

— Тамъ нали имаше много емигранти, и съ тѣхъ направяхте ли събрания за да размишлявате какъ да извършите заговора, който сте крояла?

— Тамъ имаше доста емигранти, но събрание тѣ не сж имали, освѣтъ единъ пжтъ, когато доде разрѣшението за завръщане въ България, и за тази именно работа бѣхме се събрали за да видимъ кои желаятъ и кои нежелаятъ да се върнатъ въ България.

— Не се ли виждахте дамъ и съ Груева, Бендерева, Сарафова, Вазова и другитѣ емигранти, които се намираха въ Одесса?

— Тамъ ги нѣмаше тѣхъ тогава. Тѣ бѣха прѣди мене.

— Константинъ Поповъ знаеше ли, за какви гранати се испраща да донесе, когато отиде въ Севастополъ и Вилна.

— Азъ прѣдполагамъ да е знаялъ, но не си спомнямъ добрѣ.

— По-рано не сте ли говорили за това?

— Не помня.

— Когато бѣхте на събрание въ централната гостилница, Кривцовъ не бѣше ли и той тамъ?

— Не помня.

— За да земе участие въ изборитѣ прѣзъ 1889 год. писахте ли за това на Др. Цанкова?

— По него врѣме писахъ на Цанкова за това като бѣше въ Бѣлградъ, каквото и на Кисимова.

— Отъ послѣ планътъ ви за убийството на Н. Ц. В., Цанковъ одобри ли го?

— Азъ получихъ отъ него писмо, въ него той изрично нищо не казваше. Само спомѣнуваше за това; а изрично: това така и така да се извърши, нѣмаше, не казваше въ писмото си.

— Вий казахте, че въ Одесса сте получили револверъ; отъ кого го получихте? Отъ Кривцова?

— Мусевичъ ми го донесе. Отъ Кривцова го земахъ, чини ми се; таквозъ нѣщо бѣше.

— Константинъ Поповъ познава ли се съ Кривцова?

— Нѣма съмнѣние; трѣбва да се познава.